

Pædagogisk beretning 2023

Jeg kan love jer for, at der blev stille - det var IKKE en del af min plan og havde aldrig været det. Men min kærlighed til friskolen og børnene var større end min frygt for at fejle - og med Jens i ryggen kunne det jo ikke gå helt galt. Så jeg sagde JA.

På med arbejdshandskerne!

Imens børnene fik en tiltrængt pause i familiens skød med sommer, sol, leg og nærvær, fik vi organiseret og genetableret rammerne på skolen.

Fem nye lærere blev ansat og indtog friskolen med stil. Med et broget bagtæppe - to coronaår og en friskolekultur i frit fald - blev der påbegyndt en oprydning, luftet ud og skabt de bedst mulige rammer for en tryk skolestart i 2022.

Fællesskabet skulle dyrkes - vi skulle finde og genfinde hinanden.

Hvilken bedre mulighed end en laglejr - og så på vores egen friskole. Det var en skøn uge, hvor fællesskaberne på kryds og tværs blev dyrket og styrket. Det blev desuden ugen, hvor de voksne fandt hinanden i det voksne fællesskab. En godkendt lejr i den bedre halvdel.

I august/september blev der blandt andet lavet status og skabt overblik over skolens opgavebørn, hvilket her på skolen defineres som: et barn der af forskellige årsager kan fylde mere end normen, og derfor kræver særlig indsats.

Det kan være begrundet i både fysiske eller psykiske diagnoser, faglige udfordringer, omstændigheder i hjemmet eller uhensigtsmæssig adfærd i fællesskabet og være af både kortere og længere varighed.

De børn rammes ekstra hårdt af bagtæppets landskab, og dermed vokser opgaven.

For mange børn i mistrivsel koster, ikke bare for den enkelte elev og dennes familie, men også for de andre elever og lærerne.

I tæt samarbejde mellem lærere, forældre og kommunens PPR-team blev der sat handling på og sat ind, hvor der var behov for det.

Historisk ved vi, at vi kan lave en god friskole for alle, når mængden af opgavebørn bevæger sig indenfor en 10%-ramme - og den måtte vi konstatere, var overskredet.

Vi ønsker at være et det positive tilvalg for alle elever og ikke kun et alternativ til de børn, der har særlige behov eller som ikke trives i en folkeskolen. Dem vil vi også gerne være et tilvalg for - men inden for rammen.

Derfor blev der i samarbejde med bestyrelsen sat en kort snor på indskrivningerne af nye elever generelt og sigtet mod at holde den primære indskrivning i lille- og mellemgruppen. Dette for at give skolen længere tid til at arbejde med børnene og for at give forældrene længere aktier i skolen.

Som en del af investeringen heri lavede vi en opgradering af vores brobygningsforløb mellem børnehaven og skolen. Ronni og Ditte tog sammen med bestyrelsen stafetten og fik den bragt super flot i mål. 11 nye friskolebørn og deres familier har tilvalgt skolen. Deres ankomst til friskolen her i marts, har beriget friskolelivet for store og små.

Da jeg i sin tid søgte job på skolen, var det den helt særlige og ubeskrivelige magi, der var på stedet, som tryllebandt mig. Erfaringerne fra bagtæppet med corona og kulturskred har lært mig, at det i særdeleshed er i friskolekulturen, at friskolemagien sidder.

Det er i kombinationen af alle de særlige ting, vi gør sammen, hvor vi er noget for nogen og hinanden, at den særlige magi - fællesskabets ånd - opstår.

Vores mandagsgåture hvor både små og store tanker og oplevelser bliver delt og vendt. Hvor den friske luft og vores fantastiske placering på det naturskønne Kegnæs skubber os godt ind i en nye uge med nye muligheder.

Vores morgensamlinger hvor fællesskab dyrkes gennem musikken, vores fælles kultur og sangskatte, og hvor vi sammen skaber et trygt rum, til deling, afprøvning og udvikling af mod.

Torsdagsmaden, der uge efter uge, giver os et kærligt klem, når duften, fra et veltilberedt måltid lavet med kærlighed fra bedsteforældre og forældre, spreder sig på gangene, og vi får lov til at nyde det om et fælles bord og træne vores ordentlighed.

Værkstederne der både er et frirum, et rum til leg, et rum til fordybelse og ikke mindst et rum, hvor aldersintegration giver mulighed for at fællesskab, og interesser kan dyrkes.

Vores hest og føl ordning hvor store børn tager vores nye små friskolebørn under vingerne, og hjælper dem godt og trygt ind i skolelivet.

De små får en ven foræret allerede første dag. En at se op til og læne sig op ad i alt det nye og alt det svære.

De store får et formål og en glæde, der ligger uden for sig selv. En at gemme sig bag når man skal bevæge sig ud på usikker grund og flytte grænser.

Som fx når unge mennesker, der aldrig ville have løbet en runde under stafetløbet, pludseligt løber flere, fordi ens føl har brug for en.

Både små og store får nye venner - venskaber der varer ved.

Netop vores hest/føl-ordning var en af grundene til, at vi, som den ene ud af tre skoler i Danmark, blev nomineret til Undervisningsmiljøprisen 2022.

Vores famøse lektiecafé hvor skolens ældstegrupper giver tilbage til fællesskabet gennem faglig støtte til små og store friskolebørn en eftermiddag om ugen - den er nu genetableret.

Vi glæder os allerede nu til at starte lektiecaféen op i august med den nuværende Lilleældstegruppe.

Vores stolte friskoletradition med vores egen friskolekonfirmation med masser af musik og sang, ligger lige foran os. I år med præst, Malene Freksen, og vores egen Betina og Sanne ved roret.

Vores sprogrejse til Sidmouth for vores Lilleældstegruppe som vi i en kombination mellem gamle fortællinger og samarbejdet med Bundgård rejser, der i sin tid skabte rammerne for turen, også har fået genetableret i år. Vi håber, at det også i år bliver en lærerig og oplevelsesrig dannelsesrejse for de unge sammen med Kathrine.

Vores kulturrejse som i år går til Napoli i Syditalien - mafiaen og pizzaens hovedstad. Det er nydelsen for enden af ydelsen - efter to år med rengøringsansvar, et år med ugentlig indsats for en ældre ven og slutteligt et år med indsats i lektiecafeen. Den ligger også lige rundt om hjørnet.

I 2022 blev der også afprøvet drømme og nye tiltag

I år fik vi afprøvet drømmen om at skabe sammenhæng mellem vores kreative værksteder og vores musical samt i højere grad at inddrage eleverne i skabelsen heraf. Resultatet var smukt på så mange måder.

Skolernes motionsdag blev også en af de dage, hvor vi fik mulighed for at afprøve nye ting. Et ønske om at kombinere motion med fællesskab og skabe en ekstraordinær begivenhed blev til et stafetløb, hvor alle grupper løb og heppede på skift. Det blev et vellykket et af slagsen.

Begge dele skal videreudvikles og forfines i de kommende år.

Året 2022 er i særdeleshed blevet brugt på at vække og genskabe magien. Den magi som skal sikre, at vi også i fremtiden vil være et aktivt tilvalg for alle børn og deres forældre.

Der skal værnes om den. Og det gør vi ved at bakke op om den, og huske at skolen ikke er en ret, men en mulighed for dem der ønsker den og udvise tillid til at mennesker med erfaring, gode intentioner og hjertet på rette sted, har skabt og til stadighed skaber denne mulighed. Vi værner om den ved at bidrage og bakke op, selvom det ikke er alt vi forstår, for at sikre at den også i fremtiden kan være det for andre, som den er for os.

Som et magisk bånd rundt om alle ovennævnte grundpiller ligger ordentligheden, lysten til et godt skoleliv, lysten til at lære, lysten til at bidrage til og investere i fællesskabet, viljen til at tage ansvar, modet til at turde, evnen til at sige tak. Altsammen indrammet af kærlige, engagerede lærere og engagerede forældre, der sammen sætter rammen om det gode fællesskab.

Ingen tvivl om at omsorg for og tillid til fællesskabet, skolen og hinanden er svækket på bagtæppet. Det vidner de mange daglige kampe om mobiltelefoner, jakker, sko, dårligt sprog, uhensigtsmæssig adfærd på sociale medier, gradbøjning af regler og hvad der er god og dårlig adfærd overfor skolen og hinanden om.

Det tager tid at genopbygge. Det kræver vedholdenhed og tydelige forventninger, krav og grænser. De har høj prioritet og høj grad af konsekvens. Vi erkender dog, at vi ikke høster samme dag som vi sår.

Jeg har en klippefast tro på, at vi er på vej mod målområdet.

Inden jeg slutter helt af, vil jeg gerne sige tak.

Til bestyrelsen, skal lyde en kæmpe tak, for jeres enorme indsats i og for skolen. Uden jer, ingen friskole. Det er tydeligt, at I alle har en stor kærlighed til og tro på skolen. Derudover skal der lyde en kæmpe tak for den enorme tillid og opbakning, I har vist mig i mit arbejde - det betyder mere, end I aner.

Til alle de ansatte skal lyde en kæmpe tak for den store tillid og opbakning, I har været og stadig er for mig i alt det nye. Tak, for at lade mig være mig og tage godt imod mig i min nye rolle. I er min redningskrans når isen bliver tynd.

En tak skal lyde til jer forældre. En kæmpe respekt og tak for jeres indsats til: rengøringslørdage, toiletrengøringer, arbejdslørdage og de mange, mange arbejdsgrupper, der alle trækker store læs. Tak, for jeres tillid, tålmodighed, og for jeres mange søde, reflekterende beskeder og tanker.

Friskolens kernekultur skaber i en forening den magi og ånd, som gør stedet til noget særligt. Ikke bare en skole på en halvø på Sydals, men en lille perle, hvor tiden nærmest står stille, hvor naturen og musiklivet omfavner en og hvor fællesskabet blandt store og små og børn og voksne tryllebinder en og skaber tro på fremtiden.

Det ekstra der får børnene til at tilvælge en daglig bustur til og fra skole og forældrene til at investere både tid og penge i deres børns skolegang. Hvor de gode dage fylder mere end de svære og hvor alle føler sig set og værdsat.

Et forpligtende fællesskab, hvor tillid, tolerance, medbestemmelse og livsglæde er nøgleord samt, hvor ansvarlighed og respekt for egne og fælles beslutninger er grundlæggende.

Har jeg fortrudt at jeg sagde ja? Et par gange! Det har været et hårdt år.

Men jeg elsker den her skole, og jeg tror på at den gør en forskel for både børnene, forældrene og verden. Den bliver simpelthen et bedre sted, af det vi skaber og sender ud i den.

Så derfor har jeg sagt ja, igen!

